

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Diluuio & incendio peccata mortalium punita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

III
 suam mittit, in fenticeta passim excrefcentia, vt populus luat, quod populus peccauit; quemadmodum & ad sepulchra concupiscentia euenit. Aliquando, & quidem non rariùs, ipsi Principes bella in se prouocant. Facit enim diuturna felicitas insolentes, & qui supra ceteros longè euecti sunt, ceteros facillè despiciunt. Animo igitur tumefcente, non iam benefactori Deo, opes ac potentiam suam, sed suis viribus, nec diuinæ, sed suæ prouidentie ascribunt: progenitoribus & sanguini ascribunt, quidquid Conditoris liberalitati erat tribuendum. Hinc quidquid libet, licere putant. Hinc quia neminem metuunt, neminem curant. Lex illis est libido; & vis jus putatur. Non audiuntur consilia; non admittuntur querelæ; perijt, quisquis non laudat iniquitatem. Exulat veritas, regnant adulescentes: omnia sulque de que feruntur: Subditi habentur instar iumentorum. An non insurgant? an non jugum tam crudele excutiant? an non ad libertatem aspirent? si illis oclusæ sunt aures Principum, an non Deum querelis adeant? an non à Superis audiantur, qui coguntur mortales, ritu Deorum propemodum, adorare? Hoc videt auditque Deus, quod gerit Mundus. Exigit igitur æquitas, vt Principatus transferat, vt regna mutet, vt Imperia non continuet. Hac de causa regnum Assyriorum permitti sunt Persæ pessumdare; Persarum, Græci; Græcorum, Romani. Romanorum quoque pessum ibit. Quando? quo pessumdante? Deus scit. Utinam & tempus & author à nobis longè distent! sed quandocumque tandem id futurum est, futurum est, Deo iustissime Mundum iudicante.

V.

Mortes, quæ per bella contingunt, ostendunt, etiam illas, non sine Numinis vindicta, euenire, quæ fame aut peste procurantur, aut quæ inundationibus, incendijs, naufragijsque inferuntur. Postquam enim semel per peccatum Mors intrauit in orbem terrarum, & statutum est hominibus semel mori, idem ostium etiam sæpius inuenit, cum homines agminarim sustulit. Cur diluuiò penè totum genus mortalium deletum est? Videns Deus, quòd multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, pœnituit eum quòd hominem fecisset in terra, Et tacitus dolore cordis intrinsecus: Delebo, inquit,

Rom. 5. 12.
Hebr. 9. 27.

Gen. 6. 7.

quit, hominem quem creauit, à facie terra, ab homine usque ad animantia, à reptili usque ad volucres celi. Quanta tunc mortis seges fuit? quanta strages cadauerum natantium? Puniti sunt, præter familiam Noë, vniuersi, quia peccauerant vniuersi. Atque tunc quidem Mors aquis vsa est, aliàs ignibus imperium suum exercuit. Tunc nimirum, cum Dominus dixit: *Clamor Sodomorum & Gomorrha multiplicatus est, & peccatum eorum aggravatum est nimis.* Horrendum fuit tunc supplicium, cum ignes, loco aquarum, de cælo ceciderunt; sed & horrenda scelera, & sceleratorum ingens multitudo. Vt autem sciamus, quàm iustum tum fuerit Dei iudicium, ita Abraham affatus est Angelos: *Numquid perdes iustum cum impio? Si fuerint quinquaginta iusti in ciuitate, peribunt simul? & non parces loco illi, propter quinquaginta iustos, si fuerint in eo? Absit à te, ut rem hanc facias, & occidas iustum cum impio fiat quæ, iustus sicut impius, non est hoc tuum, qui iudicas omnem terram, nequaquam facies iudicium hoc.* Dixit quæ, Dominus ad eum: *Si inuenero Sodomis quinquaginta iustos in medio ciuitatis, dimittam omni loco propter eos. Si hoc non satis est ad diuinam misericordiam nobis commendandam, dixit etiam: Non delebo propter decem.* Quis ignes non jacularetur in tam nefariam ciuitatem? Inuenti sunt homines, qui, propter decem, immò propter vnum, totam perderent urbem; & Deus urbem non perderet, in qua ne decem quidem iusti sunt, sed tam impij, vt si possent, Deum ipsum perderent? Ne igitur miremur, cum audimus, integras exuri, vel terræ motibus hauriri ciuitates: nouit Deus, quid agat, nec tantam multitudinem extirpat sine causa; sicut neque nos zizania ex agris nostris sine causa extirpamus.

Gen. 18. 20.

.114.

.115.

Aquis & flammis vidimus punitos peccatores; nunc & terra & flamma absumptos consideremus. *Dathan & Abiron* egressi stabant in introitu papilionum suorum cum vxoribus & liberis, omni quæ, frequentia. *Confestim igitur dirupta est terra sub pedibus eorum: & aperiens os suum, deuorauit illos cum tabernaculis suis & vniuersa substantia eorum.* *Descenderunt quæ, viui in infernum aperti humo, & perierunt de medio multitudinis, sed & ignis egressus a Domino, interfecit ducentos quinquaginta viros, qui offerebant incensum.* Repentinus ille fuit & tremendus interitus, sed numquid cum

VI. Num. 16. 27.

.116.

.117.